

[Paul Holt.]

Uafhængighed, og jeg tror derfor i og for sig, at den Sammenligning, som den højtærede Minister brugte i sin Fremsættelsestale, med Cæsars Hustru, der ikke blot skulde være uskyldig, men ogsaa skulde synes uskyldig, vil Sagførerstanden finde mere velment end velvalgt.“

Den højtærede Justitsminister bemærkede hertil, at det gjorde ham ondt, at det ærede Medlem ikke kunde gøutere Sammenligningen med Cæsars Hustru og mente, at den var mere velment end velvalgt — det findes Sp. 5657.

„Den var ganske rigtig velment“, siger den højtærede Justitsminister, „og jeg synes ogsaa, den var velvalgt og uhyre slaaende, men mon ikke det ærede Medlem Hr. Hjermand og jeg ved Lejlighed skulde samles ved en Kop Kaffe og drøfte Emnet nærmere.“

Mon denne Sammenkomst nogen Sinds er blevet til noget? I alt Fald synes det ærede Medlem Hr. Hjermand ikke at have forstaaet Betydningen af den højtærede Justitsministers historiske Billedtale.

Det ærede Medlem har jo en særlig fremskudt Stilling i hele Sagen med Administration af beslaglagt tysk Ejendom gennem sin Virksomhed inden for det Udvalg, som dette høje Ting nedsatte til Behandling af Konfiskationsloven, og man kunde derfor have forventet i særlig Grad netop af denne Administrator, at han havde undgaaet at faa det, som man i Pressen har kaldt en Næse, af Kommissarius for den Maade, hvorpaa han har varetaget dette Hverv som Administrator af beslaglagte tyske Selskaber. Det synes at være en uheldig Ordning, at man til Administrator af beslaglagte tyske Selskaber vælger Sagførere, hvis Tid er saa optaget, at det paa Forhaand maa synes vanskeligt for dem at varetage Hvervet paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister endnu en Gang at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse og Redegørelse.

Hækkerup: Til den Redegørelse, den højtærede Handelsminister har givet som Svar paa Forespørgselen, for de Retningslinier, der er givet for Administratorerne, skal jeg kun sige, at den er vi i og for sig tilfredse med. Jeg kunde dog gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at den højtærede Minister i Farten glemte en enkelt Cirkulærskrivelse, nemlig Cirkulærskrivelsen af 29. April 1946, som netop var fremkaldt af Konfiskationsloven og havde direkte Adresse

til Administratorer af Selskaber, der omfattes af denne Lovgivning. I øvrigt har vi ingen Bemærkninger at gøre til denne Redegørelse.

Jeg forstaaer den højtærede Ministers Bemærkninger i øvrigt saaledes, at Ministeren ser saaledes paa det, som jeg ogsaa gør, at det er Ministeren, man retter en Henvendelse til, naar der offentlig er rejst Kritik af en Administrators Forhold. Det er ganske vist saaledes i Henhold til Konfiskationsloven, at det er Kommissarius for konfiskeret Ejendom, der fører Tilsyn med og Kontrol med Administratorer, men det er den højtærede Minister, der udnævner dem, og det er den højtærede Minister, der i givet Fald kan afskedige dem. Jeg forstaaer, at ogsaa Ministeren ser saaledes paa det, at dette er Ministerens Ansvar.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om den Redegørelse, der er fremkommet fra Kommissarius for konfiskeret Ejendom, en Redegørelse, som jeg forstod, den højtærede Minister gjorde til sin. Jeg vil benytte Lejligheden til at spørge Ministeren, om denne Redegørelse var Ministeren bekendt, før den blev offentliggjort. Der er, synes det mig, adskilligt i denne Redegørelse, som trænger til supplerende Forklaring. Det hedder saaledes, at Kommissarius i Anledning af „Information“s Artikler har indhentet en Række Redegørelser fra Administratorerne og andre, ogsaa fra Direktør Enrum, og saa siges det, at der derefter er foretaget „en supplerende Undersøgelse“. Jeg vil gerne spørge om, af hvilken Karakter denne supplerende Undersøgelse har været, og hvilke Oplysninger der ved denne supplerende Undersøgelse er fremkommet.

En Ting, jeg hæfter mig ved i denne Redegørelse, er følgende, der staaer nederst Side 1:

„Det har i den forløbne Tid selvsagt været nødvendigt for Administratorerne at benytte sig af Direktør Enrums Bistand i tekniske og forretningsmæssige Spørgsmaal, og“ — saa kommer det, saa siger Kommissarius — „hermed har jeg været bekendt“.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvor meget der ligger heri. Ligger der heri, at Kommissarius har godkendt det, og vil det sige, at Kommissarius har godkendt det i det Omfang, det er sket. Jeg tænker her paa, at det jo er en forretningsmæssig Bistand, der er gaaet meget vidt, saa vidt, at Direktør Enrum i Virkeligheden har kunnet føre de vigtigste Forhand-